

dwars

Studentenblad Universiteit Antwerpen • www.dwars.be • Nummer 61 • Jaargang 10 • September 2010 • GRATIS

Marie Vinck

Studenten vertrouwen burgemeester
Wereldprimeur kankerbestrijding

Antwerpen

- 03 **Editoriaal**
De echte wereld
- 04 **Vertrouwen van de student**
ASO krijgt nieuwe statuten
- 18 **Centerfold**
Stilte voor de storm
- 28 **Column Maarten Inghels**
Dichters drinken niet

Onderwijs

- 15 **Primeur aan de UA**
Vaccin tegen leukemie
- 22 **Van Middelheim naar de Kongo**
- 29 **Kort**
Over onderwijs
- 30 **De onderzoeker**
naar Erasmusgedrag

Marie Vinck

In zowat alle bladen stond ze al, maar nog niet in *dwars*. Hoog tijd om daar wat aan te veranderen, want in het najaar verschijnen twee films met deze schone. Daarnaast werd ze voorgedragen als 'Alumnus van het jaar'. Hoewel ze naast de prijs greep, maakte ze tijd voor een leuke babbel.

Verkiezingen VS

Buitenlands nieuws was zowat het enige hiaat in *dwars*. Vanaf dit jaar komt daar verandering in. Iedere maand laten we een buitenlandse collega aan het woord. Als vooruitblik op de Amerikaanse tussentijdse verkiezingen, geeft de columnist van de The Daily Princetonian uitleg.

Inhoud

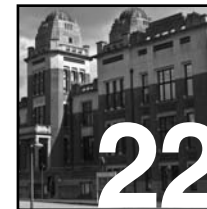
dwars 61

Cultuur

- 08 **Interview met Marie Vinck**
- 14 **Cultuuragenda**
Wat te doen in oktober?
- 26 **De stijl primeert**
Y.M. Dangre spreekt
- 32 **Rewind**
Wat we vroeger leuk vonden
- 34 **Woord & Beeld**
- 35 **Jangocomix**
Cartoon
- 35 ***dwars* luistert naar ...**

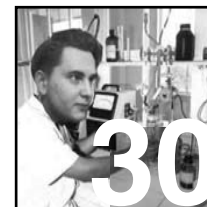
Maatschappij

- 16 **Reisbureau UA**
Via UA naar het buitenland
- 20 ***dwars* internationaal**
met The daily Princetonian
- 36 ***dwars* in ... Thailand**

Koloniale school

Het koloniale verleden van ons land is niet meteen iets waar we fier op zijn. Naar aanleiding van de 50-jarige onafhankelijkheid van Congo, ging onze Kuijfe op de koffie bij twee oud-studenten van de Koloniale Hogeschool van België. Jawel, ook dat is een voorloper van onze UA.

De onderzoeker

Vraag aan een leerling van de lagere school om uit te leggen wat een professor doet. De kans is groot dat de dreumes een uitvinder in labo's beschrijft. Die geromantiseerde tak van de universiteit dreigen we wel eens te vergeten. Daarom sturen wij onze onderzoeker op pad.

De echte wereld

editoriaal

“Roma buiten! Kopvoddentaks! Hier geen moskee! Turken kunnen enkel fruit verkopen!”

Inderdaad, de zomer van 2010 was niet bepaald die van de genuanceerde meningen. De internationale vloedgolf aan populisme deed me haast terug verlangen naar godsdienstlessen vol ongecompliceerde naastenliefde op een kille maandagochtend. De term humanisme werd daar wel eens gebezigd. We hadden doorgaans één klasgenoot van buitenlandse origine, die moest dan maar alle niet Vlaams-katholieke culturen vertegenwoordigen. De leerkracht antwoordde steeds dat het toch geweldig was, die andere.

In België domineerden de onmogelijke regeringsvorming, het pedofiilieschandaal in de Kerk en - het houdt nooit op! - de verloren kwalificatiematchen van de Rode Duivels de krantenpagina's en de journaalbulletins. Logisch eigenlijk dat de nood in Pakistan ons even niets kon schelen, al weerklonk het emotionele 'No Sound But The Wind' van Editors op de achtergrond van het spotje.

Als student in Antwerpen zou je haast het gevoel krijgen in een warm coconetje te leven, op een eiland van voorspoed. Misschien is dat ook gewoon zo. De Antwerpse studenten hebben de voorbije jaren niet te klagen gehad. De stad en

het hoger onderwijs investeerden fors in initiatieven als de Fietshaven, cultuurcheques en StuDay. Bovendien bouwden zowat alle leden van de AUHA nieuwe campussen en bibliotheken. Uit de eerste inschrijvingscijfers blijkt dan weer dat die van de UA minder teruglopen dan in Gent en Leuven. *High five!*

Loopt het dan toch eens fout tussen de stad en haar studenten, dan kunnen we erop rekenen dat de conflicten uitgepraat worden en de samenwerking verbeterd, zo blijkt uit een artikel over het Antwerps Studentenoverleg op de volgende pagina's. Een eiland van voorspoed dus. Laat ons echter een voorbeeld nemen aan de benefietactie Music for Life, die in december op de Groenplaats neerstrijkt, en tussen de studentikoze festiviteiten door eens een kritische blik over het muurtje werpen, naar de echte wereld. Kwestie van niet te hard te schrikken wanneer we de universiteit ooit verlaten. Intussentijd kan je natuurlijk gewoon *dwars* lezen, want kritisch en studentikoos, dat is exact wat *dwars* dit academiejaar meer dan ooit wil zijn als blad van de UA-student.

YANNICK DEKEUKELARE, HOOFDREDACTEUR

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Dit nummer werd afgesloten op 20/09/2010. Oplage: 3000 exemplaren. V.U.: Yannick Dekeukelaere, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Yannick Dekeukelaere **Adjunct-hoofdredacteur** Floris Geerts **Redactiesecretaris** Hanelore De porte

Eindredactie Floris Geerts, Frie Vandemeulebroucke, Kim Overlaet (verantwoordelijke), Julie De Groot

Redactie Jonathan Debeer, Daan Hafkamp, Lieselotte Joppen, Alizé Keusters, Jente Ottenburghs, Sarah Van Alsenoy, Esther van der Schoot, Bart Van Ballaert, Elien Verschueren, Benjamin Theys

Fotografie Tijl De Bock, Charlotte Briers, Ward Joppen, Benjamin Theys (verantwoordelijke) **ICT** Benjamin Theys **Vormgeving** Celien Joppen **Illustratie** Sophia Simons, Jente Ottenburghs **PR** Sarah Van Alsenoy **Cartoon** JangoJim **Drukkerij** Favorit **Werkten mee aan dit nummer** Maarten Inghels, Brendan Carroll, Sarah Schrauwen, Ward Joppen

E-mail contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: dwars - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Antwerpse studenten hebben weer vertrouwen in burgemeester Janssens

ASO krijgt betere statuten van de stad

Bij monde van een persbericht met de titel "Antwerpse studenten zeggen vertrouwen op in Patrick Janssens" blaast het Antwerps Studentenoverleg (ASO) op 1 juni van dit jaar schijnbaar alle bruggen op tussen de stad Antwerpen en haar 35.000 studenten. De tien ondertekenaars van het persbericht pikken het niet langer dat ze niet ten volle betrokken worden bij de beleidsvorming en de communicatie omtrent het actieplan Leefbare studentenbuurt. Nu de zomervakantie achter de rug is, maakt *dwars* samen met uittredend ASO-woordvoerder Orry Van de Wauwer en Tom Ollivier van Antwerpen Studentenstad de balans op van een turbulent academiejaar.

Vele Antwerpse studenten vernemen die eerste juni eerder verrast dat zij "het vertrouwen in Patrick Janssens" hebben opgezegd. Toch was het moment waarop de vertrouwensbreuk wereldkundig werd gemaakt niet toevallig gekozen. De dag voordien, op 31 mei, trad namelijk de door sommigen fel gecontesteerde camera op de Ossenmarkt in werking. Het ASO werd hier niet van

op de hoogte gebracht, ondanks haar pogingen tot constructieve samenwerking met de stad. In het onheilspellend persbericht staat dan ook te lezen: "De Studentenraad Universiteit Antwerpen (SRUA), de Studentenraad van de Hogere Zeevaartschool, de Associatie Studentenraad Universiteit en Hogescholen Antwerpen (ASRA) en de Verenigde UA-Studenten (VUAS) betreuren deze werkwijze, die getuigt van een fundamenteel misprijzen voor het harde werk van de studenten." Wordvoerder Orry Van de Wauwer wil wel benadrukken dat de camera op zich niet het grote struikelblok was voor het ASO: "Het is een symbooldossier geworden waar iedereen het maar blijft over hebben." De camera was dus eerder de druppel die de emmer deed overlopen, want al gedurende enkele maanden sluimerden er duidelijk ook andere problemen tussen de stad en de student.

EEN BEWOGEN VOORJAAR

De werking van het Antwerps Studentenoverleg is twee

VERVOLG OP PAGINA 6

KRONIEK VAN EEN TURBULENT JAAR

9 DECEMBER 2009 Patrick Janssens woont een vergadering van het ASO bij. Hij spreekt er over een leefbare studentenbuurt, waaronder een camera op de Ossenmarkt. In het oorspronkelijke actieplan zal er een camera geplaatst worden om geluidsoverlast, wildplassen en zwerfvuil tegen te gaan.

15 DECEMBER 2009 De stad Antwerpen stelt haar actieplan Leefbare studentenbuurt voor. Momenteel vindt burgemeester Janssens een camera nog te ambitieus.

18 DECEMBER 2009 Het college beslist dat er toch een camera komt op de Ossenmarkt.

24 DECEMBER 2009 Het ASO publiceert een visietekst waarin staat dat men “a priori niet tegen camera-toezicht is”.

19 JANUARI 2010 Burgemeester Janssens biedt per e-mail zijn excuses aan Orry Van De Wauwer aan omdat hij op 9 december de plaatsing van een camera niet heeft gecommuniceerd.

FEBRUARI 2010 Het ASO zit aan tafel met schepen van Onderwijs Robert Voorhamme. Er worden nieuwe afspraken gemaakt rond de samenwerking tussen de stad en het ASO.

11 FEBRUARI 2010 Indien er geen nieuwe criminele feiten worden gepleegd, zal er geen camera komen.

MAART 2010 In *dwars* zegt commissaris Marc Lam-

brechts: “Camera omwille van stijgend aantal studenten enerzijds en overvallen, vandalisme en vechtpartijen anderzijds.” Orry Van De Wauwer in datzelfde artikel: “Samenwerking stad en studenten is uniek in Vlaanderen.”

31 MEI 2010 In De Standaard staat te lezen dat de camera op de Ossenmarkt in gebruik wordt genomen, nadat 97 nieuwe zware feiten, voornamelijk woninginbraken en straatcriminaliteit, zijn gerapporteerd sinds januari 2010. Deze cijfers maken geen melding van geluidsoverlast, wildplassen of zwerfvuil, waarvoor oorspronkelijk de camera op de Ossenmarkt zou worden geplaatst.

1 JUNI 2010 Het ASO verstuurt een persbericht: “Antwerpse studenten zeggen vertrouwen op in Patrick Janssens”.

EIND JUNI 2010 Burgemeester Janssens en schepen Voorhamme beloven het ASO nieuwe statuten. Hierdoor zal het ASO altijd gehoord worden bij dossiers van het kabinet Onderwijs, maar ook alle dossiers die het leven van de student in de studentenbuurt aanbelangt.

13 SEPTEMBER 2010 Het ASO keurt intern de nieuwe statuten goed.

Najaar 2010: De Antwerpse gemeenteraad en het schepencollege buigen zich over de nieuwe statuten van het ASO.

delig. Enerzijds spelen de Antwerpse studenten een rol bij het op poten zetten van initiatieven van Antwerpen Studentenstad, zoals het immens populaire StuDay, en de invoering van de supervoordelige cultuurcheques. Over deze organiserende rol is het ASO erg tevreden. Anderzijds zouden de studenten ook betrokken moeten worden bij bepaalde dossiers van het kabinet Onderwijs van schepen Robert Voorhamme. In het kader van die adviserende rol zat Patrick Janssens in december 2009 samen met het ASO om over het actieplan Leefbare studentenbuurt te spreken. Volgens Orry Van de Wauwer noemde burgemeester Janssens de camera toen te ambitieus. “Wij gingen er dus vanuit dat die ca-

mera er niet zou komen, wat wij ook naar de studenten hebben gecommuniceerd.” Wanneer het schepencollege een week later toch beslist om de camera te plaatsen, voelt het ASO zich gepasseerd. Voor het ASO is dit een eerste teken van misprijzen. Om zulke slechte samenwerking in de toekomst te vermijden, zitten de Antwerpse studenten na Nieuwjaar samen met schepen Voorhamme. Er wordt besloten dat het ASO in enkele werkgroepen omtrent een leefbare studentenbuurt zal zetelen. Tom Ollivier van Antwerpen studentenstad: “In de werkgroep Doopcharter is vorig jaar erg constructief samengewerkt. Zo hebben de studenten zelfs enkele voordelen bekomen, zoals het gratis gebruik van

vuilcontainers. De stad vraagt dan weer om de periode waarin gedoopt wordt te beperken van maandag 4 oktober 2010 tot en met vrijdag 5 november 2010.”

Wanneer de camera enkele maanden later op 31 mei daadwerkelijk in werking treedt, is het ASO weerom de laatste die daarvan op de hoogte wordt gesteld. Een tweede uiting van misprijzen. “Bovendien,” zegt Orry Van de Wauwer, “laat het perscommuniqué van de stad uitschijnen dat de studenten verantwoordelijk zijn voor de zware criminaliteit op en rond de Ossenmarkt, terwijl wij die criminaliteit, waar studenten vaak het slachtoffer van zijn, zelf al maanden voordien hadden aangekaart bij de stad.”

HET PERSBERICHT

De dag nadat de stad de inwerkingtreding van de camera via een communiqué heeft bekend gemaakt, verzamelen tien misnoegde leden van het achttienkoppige ASO zich om alles op een rijtje te zetten. “We hebben toen in volle examenperiode een hele dag gedebatteerd en om 10 uur ’s avonds hadden we ons persbericht klaar,” aldus Orry Van de Wauwer. Niet de plaatsing van de camera an sich doet het ASO besluiten de samenwerking met de stad op te zeggen, wel de manier waarop de voorbije maanden werd samengewerkt. “Aangezien onze inspanning op het adviserende vlak nergens toe leidde, konden we er maar beter mee stoppen. Het had blijkbaar toch geen zin.” Van de Wauwer benadrukt

daarbij dat de studentenvertegenwoordigers nog wel wilden samenwerken, maar niet langer in de toenmalige omstandigheden. “De opzegging van het vertrouwen diende als signaal om de samenwerking te verbeteren.” Een erg krachtig signaal wel, want met het einde van het academiejaar in zicht, worden 35.000 studenten nu niet langer officieel vertegenwoordigd bij een stad die de voorbije jaren nochtans erg veel voor hen heeft gedaan.

GEPOKERD EN GEWONNEN

Eind juni, enkele weken na de vertrouwensbreuk, vindt een gesprek plaats tussen de burgemeester, de schepen van Onderwijs en de studentenvertegenwoordigers. In dit gesprek geeft burgemeester Janssens toe dat hij een fout heeft gemaakt in de communicatie over het actieplan Leefbare studentenbuurt. Patrick Janssens en schepen Voorhamme stellen het Antwerps Studentoverleg nieuwe statuten voor, waarin staat dat het ASO in de toekomst verplicht geconsulteerd zal worden bij dossiers die de Antwerpse student aanbelangen. Orry

Van de Wauwer is erg tevreden met dit voorstel: “Hoewel wij het vertrouwen officieel hadden opgezegd, zijn wij in de praktijk wel steeds ons werk blijven doen. Op die statuten hadden wij dus altijd gehoopt, maar nooit hadden wij durven denken dat de stad zelf het initiatief daartoe zou nemen.” Veerle Desimpelaere van Antwerpen Studentenstad voegt daaraan toe, dat “achteraf gezien, de kracht van het signaal van het ASO schuilt in de goede uitkomst ervan.” Gepokerd en gewonnen dus voor de Antwerpse studenten. Midden september kwam het ASO voor het eerst weer samen. In deze eerste vergadering werden de nieuwe statuten dan intern goedgekeurd. Nu is het aan de gemeenteraad en het schepencollege om de statuten te bekrachtigen. Ter afronding besluit uittredend ASO-woordvoerder Van de Wauwer, dat “de samenwerking tussen de studenten en de stad in Vlaanderen uniek was en is.” De stad legt dus enkele regels op, maar in ruil daarvoor krijgen de Antwerpse studenten erg veel terug. ■

ANTWERPS STUDENTENOVERLEG EN STUDAY

Het Antwerps Studenten Overleg (ASO) werd in 2003 opgericht om de stem van de student te laten horen in het stedelijk beleid. Het ASO heeft een dubbele functie: enerzijds organiserend, anderzijds adviserend. De achttien leden van het ASO zijn vertegenwoordigers van studentenraden en studentenverenigingen (voor de UA zijn dat leden van ASK-Stuwer en Unifac). De functie van woordvoerder van het ASO alterneert in principe jaarlijks tussen de universiteit en de hogescholen. Het ASO heeft een zitje in de jeugdraad en is vertegenwoordigd in de raad van bestuur. Door de nieuwe statuten die het ASO krijgt, is de stad Antwerpen verplicht het ASO te horen in alle dossiers inzake onderwijs (kabinet Voorhamme), maar ook bij alle zaken die een impact hebben op het leven van de studenten in de studentenbuurt. In de toekomst zal het ASO dus gehoord worden over materies zoals het ophangen van een politiecamera, verkeerswijzigingen, een sorteerstraat, enzovoort. Hun advies is evenwel niet bindend. Naast deze adviesfunctie in verschillende werkgroepen, heeft het ASO ook een organiserende rol, bijvoorbeeld in verband met StuDay. Dit jaar is het festival, dat de opening van het Antwerpse academiejaar viert, alweer aan haar zevende editie toe. Behalve voor muziek is er ook plaats voor informatie, cultuur, sport, lounge en wellness. De affiche oogt opnieuw groots met onder andere het Antwerpse Merdan Taplak Orkestar, The Opposites, Balthazar, Customs en Turntable Dubbers. StuDay staat dit jaar ook speciaal in het teken van de benefietactie Music for Life 2010. Het Glazen Huis strijkt namelijk van 18 tot 24 december neer op de Antwerpse Groenplaats. Dit jaar wordt uitzonderlijk 1 euro gevraagd als toegang tot het festival, en dit ten voordele van kinderen die wees werden als gevolg van aids.

SPECIALE EDITIE
€1 INKOM
TVV MUSIC FOR LIFE

Marie Vinck

INTERVIEW MET EEN ADEMBENEMENDE ACTRICE

Na het succes van 'Adem' kunnen we ons al verheugen op 'Smoorverliefd', een nieuwe film met Marie Vinck. In tussentijd kan u haar bewonderen in een nieuw seizoen van de VTM-serie 'De Rodenburgs', of gewoon op een Antwerps terras, zoals dwars deed.

Tussen de vele terrasjesmenssen valt Marie Vinck meteen op. Ze ziet er vrolijk uit in een witte jurk. Tijdens ons gesprek lepelt ze rustig haar soep op. Enkele nieuwsgierigen halen hun gsm boven om stiekem

foto's van de actrice te nemen.

Voordat we beginnen: welke vragen ben je echt kotsbeu?

MARIE VINCK Er zijn er wel enkele die heel vaak terugkomen, zoals: 'Hoe is het om met je moeder samen te werken?', 'Hoe is het om een vamp te spelen?' en 'Vind je het niet erg om naaktscènes te spelen?'. De laatste tijd gaat het ook vaak over mijn nieuwe vriend. Ik denk eigenlijk dat lezers die vragen ook beu zijn.

Ok (gooit grappend de helft van de vragen weg). Laat het ons vooral over je carrière

hebben. Wanneer wist je zeker dat je voluit voor acteren wou gaan?

VINCK Toen ik tien was, speelde ik voor het eerst in een serie, 'Moeder, waarom leven wij?'. Toen vond ik dat al heel leuk om te doen, maar toch wilde ik iets anders doen met mijn leven. Op mooie dagen wilde ik liever naar zee dan ergens in een donker kot auditie te gaan doen. Pas tijdens de opnames van 'De Kus', jaren later, besefte ik dat acteren toch echt iets voor mij is. Toen heb ik besloten dat ik dat de rest van mijn leven wil doen.

Je volgde na je studies Germaanse aan de UA een opleiding aan het conservatorium in Antwerpen. Ligt je hart eigenlijk bij theater?

VINCK Ik vind film en theater allebei heel boeiend. Bij FC Bergman, het theatergezelschap van onze afstudeerklas, maken we alle producties zelf. Dat is heel intensief en leuk. Maar in theater moet je maanden repeteren voordat je bijvoorbeeld echt moet springen. Daar heb ik het soms moeilijk mee. Bij filmopnames moet het meteen goed zijn, dat maakt het ook spannend. Anderzijds heeft theater ook iets magisch, je

krijgt meteen de reactie van je publiek, en elke voorstelling is anders. Een film komt meestal pas een jaar na de opnames uit, als je die al bijna vergeten bent.

Je doet af en toe ook tv-werk, zoals voor 'De Rodenburgs'. Is dat een grote aanpassing?

VINCK Het heeft voordelen en nadelen. Ik vind het vooral spijtig dat er vaak een soort routine ontstaat. De lat ligt daarvoor soms iets minder hoog. Maar je hebt wel veel meer ruimte om iets te vertellen, iets uit te proberen. In een film kan ▶

“Ik hoop niet dat kijkers op zoek zijn naar de echte Marie in die personages”

het zijn dat je een complexe relatie in één scène moet duidelijk maken. In series kan dat veel uitgebreider.

Ondertussen heb je al heel wat uiteenlopende rollen gespeeld. Welk personage leunt het dichtste aan bij de echte Marie Vinck?

VINCK Ik hoop eigenlijk dat kijkers niet op zoek zijn naar de echte Marie in die personages. Ik heb daar zelf ook geen behoefte aan bij andere acteurs. Ik wil juist graag in de illusie van het verhaal blijven. Natuurlijk zit er altijd een stukje van mijzelf in het personage dat ik neerzet. Om die rollen volledig te begrijpen moet ik sommige eigenschappen tot op zekere hoogte ook in mij hebben. Maar het gaat over het personage, niet over mezelf.

HET LAATSTE TABOE

Sinds ‘Loft’ word je wel nogal vaak getypeerd als ‘vamp’.

Vinck Dat was vooral door ‘Loft’ en ‘De Rodenburgs’. Die twee rollen zorgden ervoor dat ik in de

media als een vamp werd voorgesteld. Ik vind dat beeld nogal overdreven.

Er was veel ophef over je naaktscènes. Denk je niet dat dit, vooral in ‘De Rodenburgs’, een strategische zet was van de makers? Het leek toch niet echt nodig voor het verhaal.

VINCK Dat weet ik. Ik vind dat zelf ook. Verder kan ik daar weinig over zeggen. Op dat moment wordt dat gevraagd en dan doe je dat zonder te beseffen wat de impact zal zijn.

Je zou het dus niet meer opnieuw doen?

VINCK Ik zal dat sowieso nooit meer doen. Ik vind het verschrikkelijk hoe daarop gereageerd is in de media. Ik was daar echt van geschrokken. Ze krijgen mij in ieder geval nooit meer zo te zien, ik heb mijn lesje nu wel geleerd.

Ook op internet zijn er heel wat commentaren te vinden op je naaktscènes, trek je je daar veel van aan?

VINCK Het verbaast mij vooral dat dat nog steeds zo’n taboe is. Blote borsten, so what? Ik vind dat echt kinderachtig. Reacties op zo’n websites laten mij vrij onverschillig. Dat zijn tenslotte niet de mensen waar ik voor speel, die snappen duidelijk niet waar het echt over gaat. Maar dat is nu eenmaal internet, dat kan ik nog begrijpen. Ik was veel meer geschokt door de kranten, de media. Die zetten mijn naaktfoto’s ook nog

“Blote borsten, so what?”

eens in de krant, met de boodschap ‘er wordt te veel naakt getoond’. Laat die foto’s dan niet zien, denk ik dan. Ik werd echt afgeschilderd als een griet die het leuk vindt om haar kleren uit te doen. De hele context wordt vergeten.

Genoeg over vampen. Welke rol zou je graag eens spelen?

VINCK Ik zou heel graag eens een historisch personage spelen. Iemand die echt bestaan heeft. Dat lijkt mij bijzonder, een heel andere manier van werken. Nu doe ik alles heel intuïtief, ik probeer mijn personages aan te voelen. Het lijkt me interessant om een manier te zoeken om een historisch personage uit te beelden.

HARTVERWARMEND

Kan je eigenlijk leven van acteren alleen?

VINCK Ja, ik heb momenteel geen andere job. Ik leef ongeveer al vier jaar van acteren alleen. Tot nu toe gaat dat perfect, maar dat zal nog wel veranderen.

Welke job zou je er dan het liefst bijnemen?

VINCK Misschien in een café werken. Of vertalen. Ik heb wel eens programma's vertaald als

vakantiewerk. Die moesten dan uit het Engels gedubd worden in het Nederlands. Dat was een hele uitdaging, heel tof om te doen eigenlijk.

Je studeerde Germaanse aan de UA. Heb je goede herinneringen aan je studententijd?

VINCK Eigenlijk voelde ik mij op de UA vaak verloren tussen al die mensen. Inhoudelijk vond ik de lessen wel heel interessant, maar ze waren zo onpersoonlijk. Ik vond mijn studententijd op het conservatorium veel leuker.

Je was dus geen lid van een studentenclub?

VINCK Nee, ik was daar eigenlijk tegen. Ik besef nu dat dat deels een puberale houding was, maar ik woonde al heel mijn leven in Antwerpen en had niet meteen de behoefte om me in het studentenleven te gooien. Ik wilde liever een gezellige avond hebben met mijn vrienden. Ik denk dat ik misschien meer geboden zou hebben van het stu-

dentleven als ik in een andere stad op kot had gezeten.

Maar je woont nog altijd graag in Antwerpen?

VINCK Het leuke aan Antwerpen is dat het er zo gezellig is. Ik voel me hier veilig. Grote steden als Brussel en Berlijn vind ik ook boeiend, maar ik wil er niet per se wonen. Ik ken Antwerpen op mijn duimpje, dat maakt het net zo plezant. Antwerpen is ook een heel mooie stad. Ik merk wel dat ik de laatste jaren een haat-liefdeverhouding met het stadsleven ontwikkeld heb. De drukte wordt me soms te veel. Het zou ook aangenaam zijn om 's morgens eens de deur uit te komen en in het gras te kunnen staan.

Tenslotte: binnenkort verschijnt 'Smooverliefd', kan je daar al iets over verklappen?

VINCK Het wordt echt hartverwarmend. Zo'n film waarna je de cinema gelukkiger buitenkomt dan je binnen gegaan bent. ■

“Op de UA voelde ik me vaak verloren tussen al die mensen”

Gezocht: Toffe leerkracht

Weinig studenten starten aan de universiteit met de ambitie om later in het onderwijs te stappen. Vaak denkt men aan een spannende carrière met tal van mogelijkheden en spectaculaire onderscheidingen. In de praktijk komen toch heel wat gediplomeerden voor de klas te staan. Een eenvoudige manier om ervaring op te doen, kan via het tutoraatproject voor allochtonen en kansarme leerlingen van het secundair onderwijs. Meestal verdwijnt zo'n wervings-e-mail meteen in de prullenbak, maar hoe zit dat nu met die bijlessen?

Het is al weer het zesde jaar dat de Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen (AUHA) het tutoraat voor allochtone en kansarme studenten organiseert. De associatie werkt hiervoor samen met zestien Antwerpse scholen die een hoog percentage aan kansarme en allochtone leerlingen hebben. "Niet meteen de gemakkelijkste doelgroep, maar deze stu-

denten willen graag naar het hoger onderwijs", zegt Kristien Seghers van het Centrum Gelijke Kansen en Diversiteit. Het is daarom dat de universiteit ook dit jaar opnieuw actief op zoek gaat naar gemotiveerde studenten om deze leerlingen de kneepjes van hun 'probleemvakken' aan te leren. De typische vakken Frans, wiskunde en Nederlands komen het vaakst voor, maar er worden ook andere bijlessen aangeboden. Op deze manier mag Shari de Gelder zich dan ook al twee jaar 'tutor Boekhouden' noemen.

ALLOCHTONEN EN KANSARME JONGEREN:

LIEVERDJES

Pas na het eerste rapport in november weet de school welke leerlingen van de 1ste, 2de en 3de graad ASO en TSO geholpen kunnen worden door bijlessen van het tutoraat. "De leerling doet het altijd vrijwillig. Als die zegt: sorry ik wil dat niet, gebeurt het niet", zegt Kristien Seghers. Shari de Gelder wil dit toch even nuanceren: "Bij de ene school is dit al vrijblijvender dan bij de andere. Ik moet toegeven dat leerlingen van een 'dwingende' school wel meer motivatie tonen." Eens de leerling heeft ingetekend, wordt er dus engagement voor het hele semester

verwacht. De student/leerkracht die zich voor een semester opgeeft, weet dat het uiteraard een zeer specifieke groep is. "De leerlingen zijn niet altijd even stipt, komen niet altijd opdagen, of waarschuwen niet bij verlet. De één is ook al wat meer gemotiveerd dan de andere", weet Kristien Seghers. Dan is het uiteraard aan de tutor om zijn of haar leerlingen te motiveren. "Een toffe tutor kan er voor zorgen dat iemand met grote aversie voor wiskunde, nadien een echte wiskundefan wordt." Ook voor de tutor kunnen de bijlessen voor een ommekeer zorgen. "Het klinkt misschien cliché, maar ik heb er toch een andere kijk op het project gekregen", voegt Shari toe.

DUS IK BEN GEMOTIVEERD ...

Shari was al van in de eerste bachelor geïnteresseerd in het tutoraatproject, toen ze toevallig een aanvraag zag hangen. "Toen ik mijn tweede jaar aanvatte, heb ik mij meteen ingeschreven." Want je kan pas tutor worden na één succesvol academiejaar. Als je voor het tutoraat bent ingeschreven, word je tweemaal uitgenodigd voor een vormingsmoment. Dat zijn opleidingen van maximaal één dag. De toekomstige tutor krijgt dan een 'spoedcursus' over pedagogi-

sche principes, onderwijstips enzovoort. “Op basis van interactieve cases stomen we hen klaar”, gaat Seghers verder. “Zijn er nadien toch nog problemen, dan kunnen ze hier terecht bij de projectcoördinator.” Want ook als je bijlessen geeft, kan je genieten van logistieke ondersteu-

ning en begeleiding. Shari is zeker tevreden over die vormingsmomenten: “Ik heb toevallig mijn ‘opleiding’ alleen in een kantoor gekregen, wat misschien geen slecht idee is. Uiteraard krijg je het lesgeven beter onder de knie door ervaring.” Voorts voorziet het tutoraatproject een

kleine vergoeding. Maar voor het geld hoeft je het niet te doen, want het tarief voor anderhalf uur bijles bedraagt slechts 15 euro. Dat geeft Kristien Seghers ook toe: “De meeste tutores doen het niet voor het geld, maar eerder uit engagement. Het is immers een prima werkervaring.” Dus toch maar die trein-, tram- en busticketjes inleveren, want ook deze worden terugbetaald.

VOOR DE KLAS

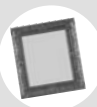
Nadien komt de UA-student dus zelf aan het bord te staan. Het gaat hier echter niet om *one-on-one* lessen, maar om privé-lessen in groepjes van twee tot acht leerlingen. Deze lessen worden na schooltijd op de scholen zelf gegeven. “Daarbij zoeken we naar een goede *match*”, verklaart de medewerkster van het Centrum Gelijke kansen en Diversiteit. “Iemand die Romeinse studeert, laten we geen bijles wiskunde geven aan iemand uit het zesde jaar Wiskunde – Wetenschappen.” Aanvankelijk had Shari ook graag talen gegeven, “maar TEW’ers geven vooral Boekhouden. Toch krijg je zo ook een andere kijk op het vak zelf.” Voor bijlessen wiskunde richt het Centrum Gelijke Kansen en Diversiteit zijn pijlen eerder op studenten Handelsingenieur, Informatica en Wiskunde. Deze studenten kunnen zich alvast verwachten aan een promoprattje in één van hun lessen, “want voor deze vakken is een acute nood aan tutores.” De tweehonderd bijlessen die jaarlijks worden gegeven werken blijkbaar, “want we beginnen ons zesde jaar en er zijn zelfs twee ‘oud-leerlingen’ die nu tutor zijn”, besluit Kristien met enige trots. Ook Shari is zeer lovend: “Ik probeer zoveel mogelijk vrienden warm te maken om ook bijles te geven.” ■

Oktober 2010

door Daan Hafkamp

Nadat u een hele zomer de wereld heeft afgereisd, is het weer tijd voor cultuur van bij ons. Zoals gewoonlijk zocht *d'wars* voor u in Antwerpen de 'niet te missen' en tevens cultureel verantwoorde bestemmingen in de maand oktober uit.

KMSKA (T.E.M. 4 OKTOBER) • 'Closing Time' • Een tentoonstelling samengesteld door Jan Vanriet met zowel eigen werk als werk uit het KMSKA-archief. Dit is tevens de laatste kans om het KMSKA te bezoeken voordat het museum dichtgaat voor een grootschalige renovatie.

PETROL (2 OKTOBER) • 'Kamping K' • Kamping K strijkt neer in Petrol om het begin van het clubnajaar te vieren. DJ's als Captain Luke en Mr Magnetic weten hoe ze de meest *weirde* electrosounds uit hun tafels moeten halen voor een te gek feest.

ANTWERPSE BIBLIOTHEEK PERMEKE (13 OKTOBER) • 'Mag het iets meer zijn?' met/over Tom Lanoye • Canvas startte op 2 september de tweede reeks van 'Goudvis'. In het bijzijn van de schrijver toont de bibliotheek de aflevering over Lanoye.

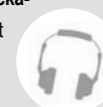
MODEMUSEUM PROVINCIE ANTWERPEN (7 SEPTEMBER - 13 MAART) • 'Stephen Jones & het accent op Mode' • Met deze tentoonstelling viert de Britse excentrieke hoedenmaker de 30ste verjaardag van Stephen Jones Milinery. Verder vind je er de resultaten van zijn nauwe samenwerking met andere ontwerpers en zie je Jones' werk voor film, muziek en fotografie, alsook zijn inspiratiebronnen.

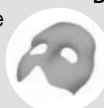
HET PALEIS (2, 6 EN 9 OKTOBER) • 'De Blinde Koning' • Een filosofisch literair epos dat aan de grondslag ligt van het Hindoeïsme, bewerkt tot jeugdtheater. Mooie beelden en humor maken het mogelijk om dit verhaal op een prachtige manier te laten vertellen door de Blinde Koning.

TRIX (16 OKTOBER) • Old-School Rockabilly Psychosis Night, part 4 • Trix belooft voor de vierde editie van het knettergekke psycho-rockabilly een portie headbanger die de hersenstructuur weer even compleet doorbreekt. Een lading rock-'n-rol komt o.a. van The Polecats, Spook and the Ghouls en King Kurt.

STUDAY 2010 (30 SEPTEMBER) Naar jaarlijkse gewoonte is StuDay het ideale evenement om (nieuwe) vrienden mee naar toe te nemen. De muziek wordt dit jaar onder andere voorzien door The Opposites, Balthazar, Costums en Merdan Teplak. Achteraf kan u nog doorstromen naar andere feestjes of een cafeetje induiken. Dit fijne festival wordt u aangeboden door de stad Antwerpen. Waarvoor dank.

BOURLA (7, 8 EN 9 OKTOBER) • 'The Bult and the Beautiful' van Theater Antigone • Theater over telefoonseks, in Antwerpen is het mogelijk. Het theater is zeer geschikt voor intimiteit waar Bart Meuleman de extremen opzoekt. *"If The Bult and the Beautiful tends toward pornography, it's because I wish to take pornography, and the human drive that lies behind it, au serieux,"* aldus Meuleman.

CINEMAZALEN (VANAF 20 OKTOBER) • 'Zot van A' • Jan Verheyens bewerking van het hilarische Nederlandse kassucces 'Alles is Liefde'. Deze versie was dan weer een bewerking van de kerstkraker 'Love Actually'. De film zal voor de Antwerpenaar een feest van herkenning zijn. Antwerpse straten, BV's en een luchtig maar sterk geschreven Sinterklaasverhaal.

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Cultuurweb
www.cultuurweb.be

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

De Roma
www.deroma.be

Rataplan
www.rataplanvzw.be

Onderzoekers - Leukemie 1-0

TEKST: HANNELORE DE PORTE

Na tien jaar noeste arbeid is een onderzoeksgroep aan de UA onder leiding van professoren Zwi Berneman en Viggo Van Tendeloo erin geslaagd om een vaccin te ontwikkelen tegen acute leukemie bij volwassenen. Een wereldprimeur!

Acute myeloïde leukemie (AML) is een zeer agressieve vorm van bloedkanker, die bijna uitsluitend voorkomt bij volwassenen. In de meeste gevallen kan de ziekte onder controle worden gebracht met behulp van chemotherapie, maar de kans op hervallen is erg groot.

Het leukemievaccin is een zogenaamd therapeutisch of behandelend vaccin. Met zo'n vaccin proberen onderzoekers afweercellen van de patiënt zelf zodanig te manipuleren dat ze de tumorcellen aanvallen. In tegenstelling tot een 'traditioneel' vaccin, zoals bijvoorbeeld een tetanusvaccin, werkt het dus niet preventief. Het ontwikkelde vaccin kan de terugkomst van de bloedkanker in 50% van de gevallen voorkomen of uitstellen. Omdat het bloedkankervaccin gebruik maakt van eigen afweercellen is er bovendien geen gevaar voor afstoting. Verder werkt het gepersonaliseerde vaccin heel gericht: terwijl chemotherapie alle zich delende cellen vernietigt, treedt het vaccin enkel op tegen de tumorcellen.

Toch is het vaccin voorlopig nog geen waardig alternatief voor radio- of chemotherapie. Uit de eerste testresultaten lijkt het enkel werkzaam bij patiënten waarbij het aantal kankercellen eerder beperkt is. Om grote tumoren te bestrijden is het vaccin nog niet doeltreffend genoeg. Onderzoekers werken dan ook hard om het vaccin te optimaliseren. Ze hopen op lange termijn een preventief vaccin te kunnen ontwikkelen waarmee ze patiënten door middel van enkele shots levenslange immuniteit kunnen bieden. Er wordt momenteel ook getest of het vaccin een even positief effect heeft in geval van andere vormen van bloed- en beenmergkanker en bij bepaalde types van borstkanker. ■

Begin je aan een bachelorpaper of masterproef?
Kies voor een genderinvalshoek!
Al je materiaal op 1 plaats

11 oktober tot 10 november 2010

MAAND VAN DE
STUDENT

RoSa OPENDEURDAGEN
VOOR EEN STERKE START

RoSa, vzw

Documentatiecentrum, Bibliotheek en Archief voor Gelijke Kansen m/v,

Feminisme en Vrouwenstudies

info@rosadoc.be, www.rosadoc.be

De bibliotheek staat ook het
hele jaar open voor studenten:
ma-do van 10u tot 17u

Koningsstraat 136
1000 Brussel

Ro•Sa

Tel. 02/209 34 10

Ro•en Samenleving vzw

REISBUREAUUA

De wereld is een boek en zij die niet reizen, lezen slechts een bladzijde. Met die gedachte stuurt de dienst Internationale Samenwerking (dIS) van de universiteit elk jaar haar zonen en dochters uit. Op velerlei manieren kan de UA-student het buitenland en dus zichzelf gaan ontdekken. Een overzicht!

ERASMUS

Een uitwisselingsprogramma tussen Europese universiteiten. Elke student komt hiervoor in aanmerking. Je hoeft geen bolleboos te zijn. Het correct afhandelen van de papierwinkel is het zwaarste onderdeel van de selectieprocedure. De infosessies vinden plaats in februari.

ERASMUS BELGICA

Studeer eens in Brussel of Wallonië. Goed voor je kennis van het Frans of Duits, dichtbij huis en bovendien voorzien van een mooie beurs.

ERASMUS MUNDUS

Studeren buiten Europa. Dit kan via facultaire of institutionele akkoorden. Vooral de faculteit TEW biedt een uitgebreid assortiment aan bestemmingen aan: Argentinië, Canada, Hong Kong, India, Japan, Mexico, Puerto Rico, Thailand, Uruguay, de VS of Zuid-Afrika. Dankzij de institutionele akkoorden naar het buitenland trekken, kan nadat een jury je dossier heeft goedgekeurd en na een verplicht interview. Bestemmingen zijn de VS, Australië, Québec, Zuid-Afrika, Singapore, Mexico of Taiwan.

TEKST: YANNICK DEKEUKELAERE FROTO'S: BENJAMIN THEYS

STAGE

Als je graag stage wilt lopen in het kader van je studies, dan kan ook dit in het buitenland. De stage kan academisch erkend zijn, waardoor ze deel kan uitmaken van je curriculum. Ook zonder academische erkenning kan de stage gevaloriseerd worden met de 'Europass'. Naar goede gewoonte zijn er ook voor de stages financiële tegemoetkomingen.

STAGE ZUIDEN

Een stage in een ontwikkelingsland. Hiervoor moet je voornamelijk zelf uitvogelen waar en hoe je stage loopt. Professoren en organisaties die actief zijn in ontwikkelings samenwerking kunnen je op weg helpen. Wel door de universiteit geregeld, is de klinische stage die een dertigtal studenten Geneeskunde jaarlijks ondernemen in Afrika, Azie of Latijns-Amerika. Het departement Biologie organiseert dan weer tweejaarlijkse tropische stages naar Tanzania en sinds kort kunnen een beperkt aantal studenten in de Rechten stage in lopen in India.

STUDIEREIS ZUIDEN

Binnen het kader van je eindwerk of scriptie kan je naar het Zuiden (derdewereldlanden, nvdr.) voor een casestudy of veldonderzoek. Ook hier neem je best contact op met professoren actief in ontwikkelingssamenwerking (VLIR-UOS) of bij de Universitaire Stichting voor Ontwikkelingssamenwerking (USOS). Specifiek kunnen bio-ingenieurs naar Zuid-Afrika en T.E.W.'ers naar Goa in India.

ZOMERSCHOLEN EN ZOMERCURSUSSEN

Ideaal voor wie geen langere periode naar het buitenland wilt. Sommige faculteiten kennen studiepunten toe voor het succesvol afsluiten van een zomercursus. Het Utrecht Network organiseert elk jaar internationale zomerscholen voor een vijftigtal studenten en professoren. Studenten van alle studierichtingen kunnen hiervoor kandideren.

VLIR-UOS REISBEURZEN

Als je voor een stage of thesis gedurende een maand of langer in een ontwikkelingsland verblijft dat op de landenlijst van VLIR-UOS staat, kom je in aanmerking voor een forfaitaire vergoeding van 1000 euro.

INLEEFREIZEN USOS

Exposure ervaringen in het Zuiden. USOS organiseert jaarlijks inleefreizen van een zestal weken naar Congo, Marokko, Tanzania en Nicaragua. De reis vindt plaats in

de zomer, nadat de student zich er doorheen het academiejaar heeft op voorbereid via allerlei weekends, sessies en lezingen. ■

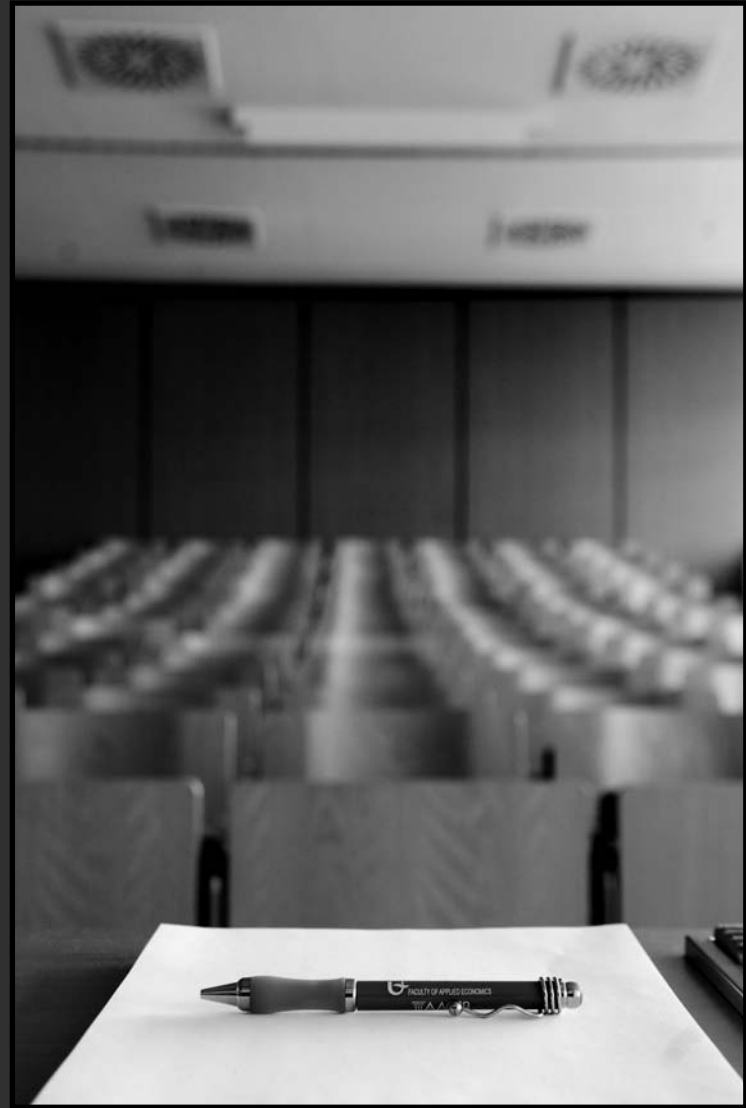
MEER INFO OP: www.ua.ac.be/dis

STILTE VOOR DE STORM

Foto's: TIJL DE BOCK

De Internationale Editie

MET THE DAILY PRINCETONIAN

Geen zichzelf respecterend blad zonder buitenlands nieuws, dachten wij. Daarom is er iedere maand een stukje actualiteit 'van in den vreemden'. Een buitenlandse collega-redacteur van een studentenblad geeft zijn visie op de actualiteit. Deze maand komt de duiding uit Princeton. Brendan Carroll, columnist voor The Daily Princetonian, gaat dieper in op de Amerikaanse Congresverkiezingen van 2 november.

Het onderwerp van de Amerikaanse tussentijdse verkiezingen in november is hetzelfde als dat van de opening van Homeros' Ilias: Woede.

Door deze woede bij de tussentijdse verkiezingen zal de partij van de zittende president zoals gewoonlijk zetels in het Congres (*senaat en House, nvdr.*) verliezen. Op die manier liggen iedere twee jaar zowat één derde van de zitjes in de senaat en het House (*Kamer van volksvertegenwoordigers, nvdr.*) voor het grijpen. Voor dit jaar komt het er op neer dat de Democraten de verkiezingen ingaan met 59 van

de honderd zetels in de senaat. In het House, met 435 leden, hebben ze nu nog een meerderheid van 35 zitjes. Als de Republikeinen de touwtjes in handen willen krijgen, moeten ze dus 39 overwinningen boeken voor het House. In de se-

naat moeten ze negen extra zetels bemachtigen, uiteraard zonder eigen zetelverlies.

Een andere constante bij de *midterms* is de verminderde steun voor de zittende president. Voor de democratische partij zijn de vooruitzichten niet zo positief. Vanaf de Tweede Wereldoorlog verliest de partij van de president immers gemiddeld 34 zetels in het House als de *'approval ratings'* van de president zich onder de 50 procent begeven. Voor president Obama liggen die al de hele zomer onder de 40 procent, en naar alle waarschijnlijkheid kan hij ze tegen november niet voldoende opkrikken. De ontevredenheid over het presidentschap van Barack Obama verdwijnt echter in het niets in vergelijking met de algemene afkeer voor het Congres.

Amerikanen houden er immers van om steen en been te klagen over het Congres, al zijn deze verkiezingen toch anders. De Amerikaanse economie is nog steeds niet hersteld van de 'Grote Recessie'. Het werkloosheidspercentage staat nog steeds op een verontrustende 9,6 procent, dat is dub-

bel zoveel als gewoonlijk, en door het overaanbod op de arbeidsmarkt heeft zo'n 8 procent van de Amerikanen het zelfs opgegeven om werk te zoeken of een loonsverlaging aanvaard. De bevolking verwacht dat de overheid dit oplost, en liefst zo snel mogelijk.

Obama koos ervoor om de economie te herstarten door een hele reeks overheidsuitgaven. Dat moet volgens Keynesiaanse economen het gebrek aan private investeringen compenseren en aldus de economische activiteit aanwakkeren. De Republikeinen vinden dat deze methode mislukt is, terwijl linkse economen dan weer vinden dat de ingreep niet ver genoeg gaat. Vermits de Amerikaanse economie sinds september niet meer krimpt – maar ook niet echt groeit – is het enige dat echt groter wordt het federale begrotingstekort.

Van oudsher is de Amerikaanse bevolking gekant tegen overheidsuitgaven en de federale overheid heeft het overheids-tekort de afgelopen 10 jaar laten oplopen tot een recordhoogte. Het voorbije decennium vergrootte het tekort

van 3 miljard dollar tot meer van 12 biljoen dollar. Dit is grotendeels te wijten aan de dure uitgaven voor gezondheidsvoordelen voor ambtenaren onder President Bush – de rest van het geld ging naar de oorlogen in Irak en Afghanistan. Obama voegde daar alleen al aan economische stimuli nog eens een dikke 800 miljoen dollar aan toe.

Amerikanen zijn helemaal niet gewend aan zulke grote tekorten en vrezen dus dat de regering zoveel uitgeeft dat ze de put straks niet meer kan dichtten. Dat de Democraten overheidsuitgaven in het verleden vaak aangemoedigd hebben maakt het gemakkelijk om hen als fiscaal roekeloos af te schilderen, hoewel de meeste van deze tekorten werden gerealiseerd onder president Bush. Daarenboven is de Amerikaanse bevolking te ongeduldig voor *trial-and-error economics*. De Democraten faalden om de economische groei op gang te trekken, daarom zijn de Amerikanen nu bereid om de Republikeinen een kans te geven. Het helpt natuurlijk dat er sinds George W. Bush het *Oval Office* verliet, een heel nieuwe lichting Republikeinen is opgestaan. Deze politici en beroemdheden sparen hun giftige opmerkingen over de

Bush-administratie niet. Daardoor gaan ze ook niet mee ten onder met alles waarmee Bush geassocieerd wordt.

Bijgevolg zullen de Democraten – de Trojanen in dit verhaal – wellicht hun meerderheid in *the House of Representatives* verliezen, en mogelijk ook in de senaat. Want zij worden verweten roekeloos om te springen met overheidsfinanciën, zonder enig economisch succes. En omdat hun linkse basis ontevreden is omdat ze vinden dat de partij te weinig deed met haar macht in het Witte Huis, *House* en senaat. De Republikeinen zijn dan weer woedend want de Democraten hebben in hun ogen net te veel met die macht gedaan. In deze sfeer van woede en ongenoegen zal het de Republikeinen wellicht niet moeilijk vallen om – zelfs met een gammel Trojaans paard – het politieke landschap in de VS te hertekenen. ■

Brendan Carroll, student Filosofie aan Princeton University, is sinds april 2008 vaste columnist voor The Daily Princetonian.

Van Middelheim naar de Kongo

TEKST: LIESELOTTE JOPPEN FOTO'S: BENJAMIN THEYS

In april 2010 zette Vlaams minister Geert Bourgeois gebouw A van de campus Middelheim op de beschermingslijst van het Onroerend Erfgoed. Dit prachtige gebouw is je waarschijnlijk enkel bekend als het rectorale hoofdkwartier van de Universiteit Antwerpen. Achter de monumentale façade gaat echter ook een rijke koloniale geschiedenis schuil.

Gebouw A werd in 1920 door architect Walter Kuyck ontworpen om er de Koloniale Hogeschool te huisvesten. In deze Hogeschool werden jongemannen klaargestoomd voor een loopbaan in de kolonie. Een diploma van de Koloniale Hogeschool betekende immers de toegang tot belangrijke bestuurlijke functies in Belgisch Kongo. Naar aanleiding van de 50-jarige onafhankelijkheid van Congo ging dwars op de koffie bij twee alumni en haalde samen met hen herinneringen

op aan een bijzondere studententijd.

HET MEISJESINTERNAAT EN DEN DUITSEN

Gaston De Laet (91) was student aan de Koloniale Hogeschool tijdens de Tweede Wereldoorlog. Vic Van Looveren (72) studeerde er midden jaren '50. "Om toegelaten te worden, moest je slagen voor een ingangsexamen", vertelt Gaston. Dit examen bestond onder meer uit een maturiteitsproef, waarbij

een voordracht helder moest worden samengevat, en een test van Latijn, Grieks of Wiskunde. In het eerste en tweede

"Ik heb daar dingen gezien waar mijn haar recht van omhoog ging staan"

jaar moesten de studenten er verplicht op internaat. "Al vond ik dat helemaal niet erg," lacht Vic, "er was een meisjesinternaat aan de andere kant van de straat. We kropen dan stiekem door het open raam en brachten de overkant een bezoekje. Er werd toch maar amper gecontroleerd." Die controle was er wel toen Gaston studeerde. Vanaf december 1940 hadden de Duisters de school bezet en heerste er een strenge discipline en tucht. "Wie vijf minuten te laat in de les was, mocht tijdens ▶

het weekend niet naar huis.” herinnert Gaston zich. “Al waren er door de oorlog

Gaston De Laet

wel veel minder internen. Wie in de omgeving van Antwerpen woonde, zoals ik, kwam met de tram of de fiets.”

BOEKHOUDEN, LINGALA EN LANDBOUW

Om de studenten voor te bereiden op het leven in Belgisch Kongo, was het lessenpakket van de koloniale in spe erg gevarieerd. Naast algemene vakken zoals

economie, boekhouden en filosofie, werd ook veel nadruk gelegd op talenkennis. De opleiding werd vanaf het derde jaar tweetalig Nederlands-Frans. Bovendien stonden ook Engels, Portugees en inheemse talen, zoals Swahili en Lingala, op het programma. Tijdens de oorlogsjaren kwam daar ook nog eens Duits bovenop. “Al werd die Duitse prof door ons wel erg gepest.” gniffelt Gaston. Daarnaast volgden de studenten ook zeer specifieke vakken zoals plantkunde van Kongo, landbouw- en bouwtechnieken. “Als gewestbeheerder moest je immers het timmerwerk of de oogst kunnen controleren”, legt Gaston uit. Ook leerden de studenten hoe ze met de inheemse bevolking zouden moeten omgaan. “Er werd ons bijvoorbeeld geleerd dat we de zwarten niet mochten slaan en dat we met de stamhoofden moesten onderhandelen en overeenkomsten sluiten.” De professoren waren veelal oud-kolonialen, die hun ervaringen over brachten aan de studenten. Toch waren ze niet altijd even overtuigend. “De prof van plantkunde deed zich altijd heel ervaren voor, maar volgens mij is hij gewoon naar Kongo gegaan, heeft daar tussen twee boomkes gepist en is dan snel weer te-

ruggekomen.” lacht Gaston.

VINGERAFDRUKKEN IN DE KONGO

Eenmaal het diploma in de Koloniale en Administratieve Wetenschappen op zak, ging Gaston in het leger. Hij bleef in België en ging later aan de slag bij de bank. Voor Vic kon het Kongoese avontuur pas echt beginnen. “Iedere nieuweling moest eerst een stage doorlopen. Nadien was er de keuze tussen een carrière binnen het gerecht, of doorgroeien naar de functie van gewestbeheerder en andere

hoge administratieve posten. Op die manier werd ik ‘specialist vingerafdrukken’ bij het parket in Stanleystad (Kisangani, nvdr.)”, vertelt Vic. “Al was het wel meteen duidelijk dat de Afrikaanse realiteit sterk verschilde van wat we op school leerden.” Dat was voor Vic niet altijd even gemakkelijk. “Als bleu heb ik daar dingen gezien waarvan mijn haren recht omhoog gingen staan. Bij een bankoverval bijvoorbeeld had een blanke een moord gepleegd. De procureur liet ons expres lang wachten zodat de dader kon vluch-

ART DECO PARELTJE

Toen Belgisch Kongo onafhankelijk werd, had de Koloniale Hogeschool geen bestaansreden meer. In 1961 fuseerde ze met de Rijkshandelshogeschool en het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken tot het RUCA. Vandaag de dag behoort het gebouw dus tot de Universiteit Antwerpen. Deze architecturale parel is zeker het bezoeken waard. Zijn huidige art-deco allure verkreeg het bij de heropbouw in 1931. Een felle brand einde jaren '20 had het gebouw ernstig beschadigd. Wie goed kijkt, bemerkt boven de hoofdingang de vijfpuntige ster uit de vlag van Belgisch-Kongo. Ook de voormalige directeurswoning van de school, de zogenaamde Villa Laude op de campus Middelheim, baadt met zijn zuilengalerijen nog geheel in de koloniale sfeer.

ten.” Ook andere gebeurtenissen shockeerden Vic: “In 1958 verbleef ik zes maanden in Leopoldstad (Kinshasa nvdr.), het geweld daar is me altijd bijgebleven.” Toch hield Vic wel van wat spanning. “Hoewel het niet altijd veilig was, gingen we graag de brousse in. Ik was ne jonkman, er was thuis toch geen vrouw die op me wachtte. Bovendien was de ‘broussevergoeding’ royaal en de fles whisky deed de rest”, lacht hij.

“Hij is naar Kongo gegaan, heeft tussen twee bomekes gepist en is dan teruggekomen”

Dat we niet al te fier mogen zijn over het Belgische koloniale verleden, vinden ook Gaston en Vic. Terugkijkend benadrukken beide heren dan ook dat België fouten heeft gemaakt. Dat er geen Kongolezen in het bestuur werden opgenomen zit hen nog

Vic Littaer

steeds hoog, want de Kongolezen waren niet voldoende voorbereid op de onafhankelijkheid. “Zelfs einde jaren '50 waren er geen zwarte stagiars bij het parket”, herinnert Vic zich nog. “Als zwarten in dienst werden genomen, dan mochten ze enkel processen uittypen. Dat was ontzettend jammer. Na de onafhankelijk kon de procureur-generaal niet eens vervangen worden. In Stanley stad was er immers geen enkele hoog opgeleide Kongolees.” ■

Belgisch Kongo in een notendop

Dat België opgescheept zit met een ietwat wrange koloniale nasmaak, heeft het in feite te danken aan de imperialistische dromen van wijlen koning Leopold II. Die wilde namelijk niet achterblijven in de Europese wedloop om kolonies. Pogingen om Cuba en Guatemala onder zijn hoede te krijgen, mislukten echter. Via handig diplomatiek gemanoeuvereer verkreef Leopold II op 29 mei 1885 toch zijn eigen stukje van de Afrikaanse taart: de Kongo Vrijstaat. Dit uitgestrekte gebied in het Congobekken was privé-bezit van Zijne Majesteit en had de facto slechts één doel: zo veel mogelijk winst genereren. Dwangarbeid en lijfstraffen werden hierbij niet geschuwd, wat heel wat internationale verontwaardiging uitlokte. Door negatieve rapporten over de wantoestanden in de kolonie, zag België zich in 1908 genooddacht om de Kongo Vrijstaat over te nemen. Belgisch Kongo was

geboren. Toch bracht deze overname voor de inheemse bevolking niet veel zoden aan de dijk. Het systeem was bureaucratisch en gedurende decennia hadden de blanken de bestuurlijke touwtjes stevig in handen. Na de Tweede Wereldoorlog weerklonk op het Afrikaanse continent de roep om dekolonisatie en onafhankelijkheid steeds luider. In verschillende staten werden systemen geïntroduceerd om de onafhankelijkheid voor te bereiden, maar in Belgisch Kongo wilde men daar niet van weten. Elke weerspanning werd met harde hand de kop ingedrukt. Toen in Leopoldville en Stanley stad in 1959 echter bloedige onrusten uitbraken, werd de druk op het Belgische bestuur zo groot dat hals over kop werd beslist de onafhankelijkheid uit te roepen. Koning Boudewijn droeg op 30 juni 1960 de macht officieel over. De Republiek Congo was een feit.

Interview met Y.M. Dangre

DE STIJL PRIMEERT

TEKST: ELIEN VERSCHUEREN FOTO'S: CHARLOTTE BRIERS

De Antwerpse student Taal- en Letterkunde Y.M. Dangre debuteerde afgelopen maand met de roman 'Vulkaanvrucht'. De prille twintiger schreef een boek over het onvermogen van de mens om tot bevredigende relaties en volmaakt gezinsgeluk te komen. Een gesprek met de schrijver over zijn generatie, zijn visie en zijn werk.

Proficiat! Je hebt net je eerste roman gepubliceerd. Hoe is de bal juist aan het rollen gegaan?

Y.M. DANGRE Dat was eigenlijk heel gemakkelijk. Ik ben een paar jaar geleden aan het boek begonnen en ben eraan blijven schrijven en vijlen tot ik het goed genoeg vond om het op te sturen naar een uitgeverij. Er zijn voor de publicatie nog wel besprekingen geweest en ik heb enkele nieuwe versies gemaakt, maar ik heb dus niet met fragmenten moeten leuren bij uitgevers.

Je hebt aan 'Vulkaanvrucht' geschreven tot het echt goed was, maar wanneer is een boek echt goed?

DANGRE Dat is moeilijk te zeggen. Als het boeiend is natuurlijk, maar verder is voor mij de stijl heel belangrijk. De stijl primeert eigenlijk op de inhoud. Je kan een heel boeiend verhaal schrijven over een kat die melk drinkt of een hond die zijn brokken eet, als je dat maar op een manier doet die mooi en boeiend is. Ik vind stijl heel belangrijk, wat natuurlijk niet wil zeggen dat de inhoud tot nul gereduceerd moet worden.

Ben je altijd al gebeten geweest door literatuur?

DANGRE Goh, nee, zeker niet altijd. Het lezen van kinderboeken is bijvoorbeeld een fase die ik volledig heb overgeslagen. Toen ik ongeveer dertien, veertien jaar was, ben ik meteen de 'serieuze' boeken beginnen lezen en van het één kwam het ander. Daarna ben ik gedichtjes beginnen schrijven zoals zoveel pubers en dat werd dan mettertijd serieuzer.

DE ABSOLUTE VERBEELDING

Je schrijft dus ook gedichten. Heb je een voorkeur voor één van

“
Poëzie is het koninginnestuk van
de literatuur
”

beide, poëzie of proza?

DANGRE Poëzie blijft toch het koninginnestuk van de literatuur. Daar heerst echt de absolute vrijheid, de absolute verbeelding. Daar kun je met de taal en de klank tot het uiterste gaan, ook omdat het zo geconcentreerd is. Daarom vind ik dat je in poëzie nog het meeste je genialiteit kan tonen.

En toch debuteer je met een roman.

DANGRE Ja, omdat mijn poëzie dan achteraf de volle aandacht kan

krijgen. Er zijn veel jonge dichters die op hun twintigste debuten en niet al te ernstig genomen worden. Zij debuten bovendien vaak bij van die half-obscure uitgeverijen en nadien hoor je er nog maar weinig van. Dat is anders wanneer je al naam hebt gemaakt met een roman. Mijn dichtbundel komt pas in maart uit, dan krijgt die de volle aandacht. Dan zal die ook ernstiger genomen worden, ondanks het feit dat ik zo jong ben.

Er lijkt een heel tactisch plan achter te schuilen.

DANGRE (Lacht) Het is niet echt een tactisch plan. Het is eerder zo gegroeid in overleg met de uitgever. Er is over nagedacht hoe we het best te werk kunnen gaan in de huidige situatie. Helemaal in het begin waren de gedichten wel goed, maar nog niet perfect. Nu de dichtbundel wel af is, zie ik dat het goed is dat we gewacht hebben met de publicatie.

DE FRIVOLE GENERATIE

Een fragment van 'Vulkaanvrucht' heeft een voorpublicatie gehad in 'Print is dead', een bundel met bijdragen van jonge auteurs. Zie je in deze werken elementen die je generatie binden?

DANGRE Dat weet ik eigenlijk niet. Het probleem is natuurlijk dat je er zo dichtbij zit. Binnen tien jaar zal het veel gemakkelijker zijn om te zeggen hoe de generatie was, maar ik denk dat onze generatie uiteindelijk een beetje frivoal is. Dat ze vaak zelfs de 'grote thema's' wat uit de weg wil gaan, of ze op zijn minst erg luchtig wil verpakken. In mijn ogen schuwen heel wat debutanten een beetje het grote gebaar en de diepgang. Het blijft in zekere zin wat braaf.

In 'Vulkaanvrucht' krijgen de personages wél te maken met zware thema's en zeer teleurstellende ervaringen: een gebroken huwelijk, een slecht functionerend gezinsleven, ziekte en dood. Sommige personages gaan kapot, anderen worden er onverschillig van en nog anderen worden "zo onuitstaanbaar als het leven zelf".

DANGRE Bij veel andere schrijvers gaan de mensen nooit kapot; ze

“

Deze generatie blijft in zekere zin te braaf

”

komen hun teleurstellingen altijd te boven, zij het dan lichtjes geschonden. Dat bedoel ik met dat 'luchtige'. De personages gaan vaak zonder onoverkomelijke moeilijkheden voort met hun leven, hoeveel teleurstellingen ze ook oplopen. In het werk van heel wat recente debutanten is de hoop voor de toekomst erg groot.

Die hoop is niet realistisch?

DANGRE Minder. Bij bepaalde dingen niet. Sommige herinneringen van het hoofdpersonage in 'Vulkaanvrucht' zijn ondraaglijk. Bij andere auteurs is er altijd een soort "En we zetten er ons uiteindelijk wel over", maar dat is in het echte leven niet altijd het geval.

Vanwaar de fascinatie voor het thema van het gebroken hu-

welijk?

DANGRE Tegenwoordig scheiden mensen bij de vleet, dus het is een zeer actueel thema. Het lijkt een gewoon, haast courant fenomeen geworden, maar met een ongelooflijke impact op alle betrokkenen: op de kinderen, op de ouders zelf, op iedereen uit de omgeving. Daarom is het iets dat mij enorm fascineert.

IN HET VOORUITZICHT

In maart komt je gedichtenbundel uit. Tot wanneer is het wachten op je volgende roman?

DANGRE Die komt waarschijnlijk in 2012. Ik ben er al even aan bezig, maar de eindmeet is zeker nog niet in zicht. En natuurlijk moet je tweede roman beter zijn dan je eerste, dus ik ga zeker niet overhaasten.

Kan je al een tipje van de sluier oplichten?

DANGRE Het wordt in ieder geval iets volledig anders. Het is uiteraard wel in dezelfde stijl geschreven, maar in plaats van over een vijftigjarige vrouw met huwelijksproblemen, gaat het nu over een tachtigjarige man die terugkijkt op zijn leven. Totaal anders dus.

Tenslotte, je schrijft niet onder je volledige naam. Waarom die initialen?

DANGRE Omdat ik niet zo van mijn voornamen hou.

Een beetje mysterie is bovendien mooi meegenomen

'Vulkaanvrucht' van Y.M. Dangre is verkrijgbaar vanaf 22,5 euro. Een uitgave van Meulenhoff – Manteau. ISBN 978 90 8542 2419.

DICHTERS DRINKEN NIET*

DE NUTTELOZEN VAN DE NACHT

Maarten Inghels is dichter, schrijver en kroegbezoeker. Elke maand is hij, zoals Brel het ooit bezong, één van de nuttelozen van de nacht en bekijkt hij de bodem van zijn glas in een studentencafé.

Vannacht kon ik de hersencellen rondom mij op één hand tellen. Dat was na het vierde kleuterglasje met Blue Thrill dat me, behalve een blauwe smurfbek, ook het onvermogen opleverde de zaken nog enigszins te kunnen relativeren. Het laatste wat ik me herinner is de vriend die naast het cocktailtafelkje stond en met een oerkreet riep: "Hier kom ik neer!" Nu beeft mijn vege lijf met de kater van een eenzame matroos en ben ik er niet van overtuigd of ik drankhol De Prof meermaals zou willen frequenteren. In mijn broekzak zitten blaadjes waarop notities staan, maar de nog leesbaar neergekribbelde opmerkingen lijken me ongeloofwaardig. Wat ik uit mijn geschriften nog kan ontwaren is dat we de lamlendigheid hebben gedeeld in café De Prof en ik een sluitende definitie heb gekregen voor het begrip 'brooddronkenheid'.

De talrijke schreeuwerige displays die in dit voorgeborchte hangen informeren ons niet enkel over de zachte prijzen van shotjes met tequilla en consorten, maar stellen ons ook gerust dat er security aanwezig is. En hoewel er aan diverse tafeltjes aardbeienchampagne wordt gedronken, doen de toiletten ons denken aan de urinoirs van Guantanamo Bay. Porselein en een stijlvolle interieurinrichting is hier een spaarzaam goed. Naast de displays waarop foto's met ontblote vrouwenlichamen vertoond worden, hangen de schilden van enkele studentclubs. Men bouwt hier duidelijk de gelagzaal uit een slechte ridderroman na. Naast het clubschild van Andoverpia, die blijkbaar een Erotic Night op hun palmares hebben staan, is er ook het schild van de Antwerpse Vrouwenclub te bemerken. 'Maar op een avond van de Vrouwenclub is iedereen welkom hoor', verzekert één van de hologige studentes me. Ze is hier samen met een schachtentemmer uit Nederland en ze knopen een gesprek met me aan over studentclubs. Ze heeft werk gevonden als begeleidster van mentaal gehandicapten, maar

toch hangt ze hier nog rond. Uit trots, vertrouwt ze me toe. Ze draagt ook nog steeds haar clublintje, vertelt ze. Ik stel me voor hoe ze thuis met parmantige pasjes door de woonkamer trippelt, met haar lintje om, geruisloos de spiegel passeert en even een glimp werpt op zichzelf. Zij en haar lintje. Ik keerde haar mijn rug toe toen ze in mijn oor fluisterde "dat een lintje dragen je toch boven de rest van de mensen plaatst."

Het militarisme van de hele lintjescultus blijkt uit het omslaan van de sfeer als iemand van mijn vrienden een lintje te pakken heeft gekregen en het als een koningsgeschenk in haar handen houdt. Plots staat er een jongen naast ons die met een vreemde tongval grimmig declareert dat het lintje terug moet worden gegeven, dat we het lintje niet mogen vasthouden, dat het ten allen tijde bij de rechthebbende eigenaar moet blijven. Het lintje moet zijn borstkas laten oplichten in deze donkere herberg, men moet zijn verworven titels kunnen aflezen, het is zijn hebben en houden, zijn curriculum vitae en testament.

Onze redding kwam met het gerucht dat plots als een bezwering door het café gonsde. Iedereen heeft het er over en weet wat hem of haar te doen staat. "De Erasmussers komen! Die van Erasmus komen!" Deze berichtgeving zingen ze als een vreemdsoortig lied, door de opwinding slaan hun schelle stemmen soms over. Men heeft bij het drinken gewacht op iets, en nu weten ze waarop. Het is duidelijk dat deze vergevorderde avond nog iets voor hen in petto heeft: er zal keet worden geschopt, hun lange zit zal beloond worden met een buitenlands vuurwerk. Wij verlaten het pand op de tonen van 'Electric feel' van MGMT. We hebben genoeg gewacht. ■

De tweede bundel van Maarten Inghels, 'Waakzaam', verschijnt in 2011 bij De Bezige Bij Antwerpen. www.maarteninghels.be

UA steekt UGent voorbij

Volgens de QS World University Rankings is de UA beter dan de UGent. Deze ranglijst is opgemaakt op basis van de kwaliteit van het onderzoek en onderwijs, de arbeidsmogelijkheden voor afgestudeerden en de internationalisering van de universiteit. De UA daalde weliswaar van plaats 177 naar 179, maar de Gentse universiteit maakte maar liefst een daling van 136 naar 192. De KU Leuven blijft wel de enige universiteit in België in de top-100 (85ste). Haar Franstalige tegenhanger, Université Catholique de Louvain, is met haar 124ste plaats de tweede Belgische universiteit. Helemaal aan de top van de ranglijst stootte Cambridge Harvard van de troon. Yale vervolmaakte het podium. University College London (4), MIT (5), Oxford (6), Imperial College Londen (7), University of Chicago (8), Caltech (9) en Princeton (10) maken de top tien af.

uit de pers geplukt

Nederlands studentenblad werft studenten voor webcamseks

Het is voor magazines steeds moeilijker om de advertentieruimte gevuld te krijgen. De Nederlandse collega's van de studentengids uit Leiden gooiden dan maar alle ethiek overboord. In de plaatselijke Studenten Introductiegids worden begerlijke studentes warm gemaakt om voor een erotisch bijbaantje te kiezen: zich uitkleden voor een webcam of mannen ophitsen met erotische telefoontjes. Deze studentenklus zou zo'n 24 euro per uur opleveren. De reactie van de Hogeschool Leiden, die de gids in de introductieweek uitdeelde aan eerstejaars studenten, is dan ook navenant: "Dit kan echt niet." De Hogeschool Leiden was onaangenaam verrast en liet de volledige oplage terugtrekken. De uitgever van het boekje gaf toe dat hij de advertentie 'op het randje' vond.

Enkele sportprestaties van de UA-student

De nationale ploegen in het hockey (**Jeffrey Theys** en **Stephanie De Groof**) speelden enkele vriendschappelijke wedstrijden. Mannen: BEL-T&T (7-4, 2-0, 0-3), BEL-SCO (4-4, 5-0), BEL-IND (3-3, 2-3, 0-6), BEL-NZ (5-3, 0-1) BEL-AUS (2-7, 3-10), BEL-PAK (5-3). Dames: IRE-BEL (4-0, 3-1, 2-1), BEL-SCO (1-3, 1-3, 0-2) • Op het EK zwemmen kwamen maar liefst vier UA-studenten in actie. **Egon Van der Straeten** 7de plaats op 200 m vlinderslag. **Kimberley Buys** halve finales op de 50 m vlinderslag en 100 m rugslag. **Elise Mathyssen** halve finales op de 100 m schoolslag. Buys, Mathyssen en **Annelies De Maré** 7de op de 4x100 m wisselslag. • Het nationale volleybalteam, met **Wannes Rosiers**, plaatste zich ten koste van Europees Kampioen Spanje voor het EK volgend jaar.

kort over onderwijs

te weinig lichamen voor de wetenschap

Steeds minder Belgen schenken hun lichaam na hun dood aan de wetenschap. De dalende trend is merkbaar bij verschillende Franstalige universiteiten. De faculteit geneeskunde van de ULB in Brussel zou jaarlijks nog slechts vijftig lichamen ontvangen. Te weinig voor het groeiende aantal studenten. De prioriteit gaat naar de studenten, waardoor er nauwelijks lichamen beschikbaar zijn voor wetenschappelijk onderzoek. Door dit tekort is men genoodzaakt om zeer selectief te zijn in de aanvragen van onderzoekers. Er zijn verschillende oorzaken van de daling van de schenkingen. Er is de hogere levensverwachting, het feit dat mensen het nut niet meer inzien om lichamen te schenken, de crisis en een gebrek aan informatie.

UA winnaar Wetenschapswinkelprijs

De tweejaarlijkse Interlandse Wetenschapswinkelprijs 2010 is gewonnen door de Universiteit Antwerpen met een onderzoek naar voorlezen en leesattitude. Deze prijs is bedoeld voor het beste onderzoek dat wetenschapswinkels voor maatschappelijke organisaties de afgelopen twee jaar hebben uitgevoerd. De jury roemt **Annick de Vylder**, van de Wetenschapswinkel Antwerpen, met haar onderzoek naar voorlezen en leesattitude. Goed leren lezen is voor kinderen cruciaal voor hun latere kansen. Een quasi-experimenteel onderzoek in het zesde leerjaar van het basisonderwijs is volgens de jury op lange termijn een structureel, fundamenteel maatschappelijk nut. Naast een wisselroefie ontvangt de Vylder ook nog eens 500 euro.

Lambert-Zero-Calixto
Summer Programme © Lambert-Zero-Calixto 2010. Printed in France on chlorine free paper
Design: reagent; CORONA SNC, printed exclusively for the use of students. C 0176

MAARTEN STAEPELS IS DE ONDERZOEKER

NAAR ERASMUSGEDRAG

Elke maand ga ik op zoek naar een interessant onderzoek. Geïnspireerd door de massale exodus van Erasmusstudenten ga ik deze maand op bezoek bij CeMIS, het Centrum voor Migratie en Interculturele Studies. Mijn onderzoeker in de spotlight en gids van dienst is Christof Van Mol die, na twee-en-halve maand reizen door heel Europa, vandaag voor het eerst nog eens zijn bureau zal binnenwandelen. We spreken af om negen uur aan de ingang van het Centrum, dat zijn adres deelt met het Steunpunt voor Gelijke Kansen. “*First things first: koffie*”, zegt hij terwijl we het gebouw binnenwandelen, en daarmee is de toon gezet voor de voormiddag die me te wachten staat.

Christofs bureau ligt bezaaid met papers en boeken met titels als “*Impossible Things Before Breakfast: Myths in Education Abroad*” of “*The Double Life of Erasmus Students*”, en koppen beschimmelde koffie die bevestigen dat hij inderdaad lang is weggeweest. Ook de verraste uitdrukking op het gezicht aan het andere bureau - “och allé!” - is veelzeggend. Onmiddellijk worden er verhalen uitgewisseld. Joris, tevens een onderzoeker aan het CeMIS, blijkt een maand in Congo te hebben gezeten, en weet te vertellen dat “alles wat je hoort en leest over Congo waar is”. Goed om weten. Ook in de koffiekamer gaat het over gemaakte reizen. Edith is net terug van een paar weken Krakau en Warschau, en beschrijft met een zeker komisch talent hoe moeilijk de Poolse taal is, in het bijzonder de werkwoordstijden.

Eens terug in zijn kantoor haalt Christof zijn notitieboekjes boven, één voor elk van zijn reizen. “Mijn onderzoek dus: de belangrijkste conclusie is dat de cappuccino in Noorwegen beter is dan die in Oostenrijk”. Hij zegt het grappend, maar wijst tegelijkertijd in ieder van zijn notitieboekjes op paragraafjes die inderdaad over niets anders dan koffie gaan. “Ik neem mijn interviews meestal af in cafés, vandaar...”

Het eigenlijke project van Christof is iets ambitieuzer. Hij wil de aspiraties van Erasmusstudenten onderzoeken door over een periode van drie jaar online enquêtes af te nemen van duizenden studenten aan niet minder dan achtentwintig universiteiten in twintig Europese landen, gevolgd door een reeks interviews aan zes van deze universiteiten. Officieel heet het een onderzoek naar “*the development of an empiri-*

cally based theoretical model on European Student Mobility within the European context”, want zoals dat dan gaat met zulke projecten moet zowat alles in het Engels benoemd en beschreven worden.

Christof benadrukt dat het om een zelfstandig onderzoek gaat, dat wordt gesponsord door het Fonds voor Weten-

schappelijk Onderzoek (FWO). De Europese Unie doet zelf ook erg veel onderzoek naar Erasmusstudenten, maar heeft volgens Christof de neiging om de resultaten nogal optimistisch te interpreteren. “Ze zien wat ze willen zien.” Weinig van de vele duizenden avontuurlijke Erasmusstudenten die in september vertrekken zullen het beseffen, maar wat de EU betreft dient het hele Erasmusproject twee duidelijke doelen. Enerzijds EU-burgers creëren die zich met de EU vereenzelvigen, om zo legitimiteit te geven aan de EU als politieke entiteit. Anderzijds het promoten van de circulatie van mensen en talent, om zo de EU competitiever te maken in wat de “Global Knowledge Economy” heet. Heel wat minder romantisch dan ‘Erasmus: een ervaring om nooit te vergeten!’.

Terwijl we langs de Meerminne richting bibliotheek wandelen – negen boeken, allemaal over tijd – vertelt Christof me meer over het doel van zijn onderzoek. Door te polsen naar zaken als de overwegingen die studenten maken voordat ze besluiten in het buitenland te gaan studeren of niet, hoopt hij een duidelijk - en statistisch gezien correct - beeld te krijgen van wat de jeugd van Europa vindt, hoezeer studenten zich Europeaan voelen, en vooral hoe mobiel ze zijn binnen de unie. En natuurlijk of een Erasmuservaring daar iets aan verandert. De resultaten beloven interessant te worden, al durft Christof bij een onafgewerkt onderzoek enkel te spreken over tendensen. Zo blijken de Polen erg positief te staan tegenover de EU. Een deel van de verklaring hiervoor is het

feit dat Polen pas recent een lidstaat is geworden, en dat zij sindsdien bepaalde zaken met hun eigen ogen hebben zien verbeteren. Belgen staan als oudere lidstaat veel sceptischer tegenover de Europese Unie, terwijl de Noren zich na een Erasmuservaring eerder Scandinaviërs voelen dan Europeanen.

Voor het middagmaal spreekt Christof af met enkele collega's om te eten in het restaurant in de agora. Het gespreksonderwerp aan tafel is, niet voor het eerst vandaag, statistiek, meerbepaald de voor- en nadelen van kwantitatief versus kwalitatief onderzoek en non-parametrische testen. Ik droom wat weg, waan mezelf in Granada, Wenen of Parijs, en neem een slok van mijn koffie. ■

◀◀ REWIND

Atlas

TEKST: BART VAN BALLAERT

Atlas draagt de wereld. Hoewel ook gekend als een figuur uit de Griekse mythologie, refereert de naam vandaag in de eerste plaats aan een boek gebundelde kaarten. Prikkelde een atlas destijds ook jouw nieuwsgierigheid naar de wereld buiten je eigen achtertuin?

REWIND

Een atlas vol kleuren. Egale vlakken die geen ontkomen kenden aan strakke lijnen en zo noodgedwongen aansluiting vonden aan elkaar. Grenzen waar op papier niet aan te ontsnappen viel. Ik was vijf, misschien net zes jaar, maar ik kende mijn grenzen. Mijn leefwereld reikte niet verder dan enkele luttele kilometers, maar dat scheen mijn verbeeldingskracht niet te kunnen deren. Ik was nog nooit in Antwerpen geweest, maar wist al wel dat Rio niet de hoofdstad van Brazilië was.

PLAY

Atlas. Een bundel kaarten, mijn speelgoed. Iedereen heeft een atlas, maar voor velen doet hij slechts dienst als educatief hulpmiddel. Een kind durft daar echter wel eens anders over te denken. Kijk naar een map en durf te dromen over wat er achter ligt. Ik garandeer je: het werkt aanstekelijk. Zonder mijn oude atlas zou ik nu nooit zozeer door de reismicrobe gebeten zijn. Het buitenland is toch zo sexy?

FAST FORWARD

Toch is de wereld niet blijven stilstaan. Mijn atlas is gedateerd (en bijgevolg ook gerecycleerd). De wereldkaart werd hertekend. Er bestaat niet langer een Gemebest van Onafhankelijke Staten en er luistert geen land meer naar de naam Joegoslavië. En net dat is wat een atlas zo bijzonder maakt. Alles oogt statisch, maar is in feite slechts een dekmantel voor een dieperliggende dynamiek. ■

◀◀ REWIND

Alfa Papa Tango

TEKST: BENJAMIN THEYS

Wel jongetje droomt er niet van om brandweerman te worden? Ook ondergetekende! Slechts een enkeling zet zijn kinderdroom om in realiteit, de rest kan gelukkig wegdromen voor de televisie.

REWIND

We spoelen terug naar 1990. Politie- en realityseries domineren het medialandschap nog niet en met VTM komt in ons land het allereerste commerciële tv-kanaal op de buis. Als reactie pakt de BRTN (nu VRT) uit met kwalitatieve fictie. Mijn favoriet? *Alfa Papa Tango* (Ambulance, Pompwagen en Techniek volgens het spellingsalfabet van de NAVO). De serie werd een immens succes en trok meer dan een miljoen kijkklustigen.

PLAY

De kijkers volgden het wel en wee van een Brussels brandweerkorps. Al hun taken komen in beeld – vooral het blussen van branden buiten ... én binnen het korps. De begingeneriek neurie ik nog altijd mee. De serie had haar succes natuurlijk ook te danken aan de sterke cast, met rollen voor rasacteurs zoals Nolle Versyp, Jo De Meyere en Ben van Ostade. Ook nu denk ik nog met veel weemoed terug aan de avonturen van het brandweerkorps, de huwelijksproblemen van oppermacho Ronnie Abbeloos, de zieke vrouw van de stille Marcel Van Oppem, en de bange, schuchtere nieuweling Wim ‘muizeke’ Van der Straeten, die zich door zijn offerbereidheid zou ontpoppen tot de ultieme brandweerd.

FAST FORWARD

Terug in het jaar 2010 is deze serie bij veel mensen nog niet uit het geheugen verdwenen, al kunnen we jammer genoeg niet meer rekenen op beeldmateriaal om herinneringen op te halen. Want zelfs voor de digitale televisiekijkers, vertrouwd met Ooit Gemist, is *Alfa Papa Tango* onvindbaar. Spijtig, want mijn kinderlijke brandweerdromen zouden de televisie dankbaar zijn! Een afsluitend weetje: acteur Geert Vermeulen (Wim Van der Straeten) was recent nog een van de twee scenaristen van de succesvolle één-reeks Katarakt! ■

Heb jij een knappe, briljante of geniale kop?

Versla dan al je vrienden online en quiz nadien heel Vlaanderen plat.

Zet je grijze cellen op scherp en daag vanaf 6 oktober je vrienden uit voor een online quiz. Hoe meer vrienden je aan het spelen krijgt, hoe vaker je vanaf 20 oktober kan deelnemen aan de wedstrijd en hoe hoger je kansen om te winnen. De eerste 5.000 deelnemers krijgen sowieso een proefabonnement op Knack cadeau. En als jij het schopt tot Strafste Student van Vlaanderen, win je een smart coupé Pulse! Hoe de wedstrijd in elkaar zit en wat je met je knappe kop nog allemaal kan winnen, vind je terug op de site. Gebruik dus voor één keer je gezond verstand en speel mee!

de *Strafste Student.be*

georganiseerd door **Knack**

HOOFDPRIJS
WIN EEN

Woord & Beeld

Elke foto beeldt een **Vlaamse politiereeks** uit. Schrijf de naam in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

FOTO'S: BENJAMIN THEYS

OPLOSSING DWARS 60: PAARDENMARKT

P A A R D E N M A R K T

Kattenstraat

Handschoenmarkt

Kaasruï

--	--	--	--	--	--	--	--

Stuur je oplossing samen met je studiejaar en -richting en rolnummer naar contact@dwars.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een boekje weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

LUNGOJONX

dwars luistert naar...

‘Voodoo Chile’ van Jimi Hendrix. Fantastisch om de plaat uit de hoes te nemen, de naald te horen en vervolgens languit te liggen genieten van dit sublieme nummer. (Floriss Geerts)

‘Me and The Devil’ van Gil Scott Heron. De man die zei dat “*the revolution will not be televised*” maakte een nummer dat onvoorstelbaar *black, urban* en demonisch is, net zoals de bijhorende clip. (Yannick Dekeukelaere)

‘On My Way Back Home’ van Band of Horses. Voor mijn papa. Omdat we dit nummer eindelijk op *repeat* kunnen zetten... (Hannelore De porte)

‘Naar de Zoo’ van Dolefante. Omdat de zoo een bezoekje waard is. (Lieselotte Joppen)

‘I need a Dollar’ van Aloe Blacc. Want ik denk dat iedere student zich wel herkent in deze boodschap ... En het vette jaren '70 trompetgeluid! (Benjamin Theys)

‘Totale duisternis’ van Dans der vampieren. Omdat ik dit gewoon super graag meezing in de douche! PUNT! (Celiën Joppen)

‘Insolence’ van Poison Well. Bands met een unieke mix van metal, hiphop en vleugje reggae, zoals zij het brachten, zouden er meer moeten zijn! *Mix it up!* (Tijl De Bock)

dwars in... Thailand

FOTO: SARAH SCHRAUWEN

Zelf ook met een dwars in het buitenland? Stuur je foto voor 'dwars in ...' naar contact@dwars.be